

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਏਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਚਐਸ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਕਲਟੀ ਆਫ਼ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ
ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, -ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਮੌਦਗਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 754 ਆਫ 1987।

6 ਮਈ, 1991

ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦਵਾਈਆਂ ਐਕਟ, 1963—ਐੱਸ. 17—
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1973 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਬੀਏਐਮਐਸ ਕੋਰਸ
ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ - 1986 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਿਯਮ - ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਦੋ
ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚੁਣੌਤੀ
ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਿਯਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ
ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਿਯਮ
ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸਿੱਖਿਆ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ — ਇਕੁਇਟੀ — ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ
ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ — ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧ
ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ
ਸਿਧਾਂਤ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 1976 PLR
920 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਪੱਖ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ
ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8)

(1) (1980)123 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 558.

(2) (1988)170 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 436.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ।

(ਪਰਾ ੯)

27 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1089 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ. ਬੀ. ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਰਕਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ Nps ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। 1987 ਦੇ 754 ਅਤੇ 754-ਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 27 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।

(2) ਇੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਧਨਵੰਤਰੀ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਸੈਕਟਰ 46-ਸੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'BAMS') i ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਕਲਟੀ ਆਫ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਐਂਡ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨਜ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਧਨਵੰਤਰੀ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਹੁਣ ਜਵਾਬਦਾਤਾ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਭਾਵ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੋਧਿਆ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ

ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ

ਸਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1986 (2) PLR 74 ਅਤੇ CWP ਨੰਬਰ 4486 (ਅਤੁਲ ਸੂਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ) ਨੇ 5 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 'ਸਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

“ਜਦੋਂ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਫੈਕਲਟੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੀ ਜਾਂ ਅਜੇ ਅਗਲੀ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਵਰੀ, 1986 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਟੇਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਆਪਣੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, - ਸਿਵਲ ਮਾਇਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ / 1987 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 754 ਵਿੱਚ 1991 ਦਾ 25 ਐਲਪੀਏ ਹੈ।

(3) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ 1986 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੀਏਐਮਐਸ ਦੇ ਛੇ ਸਾਲਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(4) ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ

ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਬੀ ਐਸ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦੇ ਨਿਯਮ 1986 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ 1973 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1986 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

(6) ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਮੈਡੀਸਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ 1963" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਲਟੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਸਾਰੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, - 27 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ BAMS ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 10 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਵਰੀ, 1982 ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੁਆਰਾ। ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 16 ਅਗਸਤ, 1986 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਕਲਟੀ ਆਫ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, BAMS ਕੋਰਸ ਲਈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਬੀਏਐਮਐਸ ਕੋਰਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਯਮ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। . ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - 16 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਸਤੰਬਰ ਬੋਰ, 1985

(7) ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

"ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) 1976 PLR 920. ਪਿਛਾਖੜੀ ਵੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਪੜੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹਾਈਕੋਰਟ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੁਦ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ - ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦੌਰਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ - ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) 1 ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਸਟੈਂਡ, "ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਸੰਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

(9) ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਇਬੇਟ ਨੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਠੋਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੁਰੇਸ਼ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ। .

(10.) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ